

XIV. évfolyam
2005. október

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

www.kolping.hu

Ünnepi szentmise

Gróf Batthyány Lajos emlékére

KOLPING ÍRÁSÁIBÓL

A szekszárdi Kolping iskola és egyesület jubileumára

Kolping Adolf 1864-ben a katolikus legényegyleti mozgalom akkori óriási kibontakozását látva megállapította, hogy nyilvánvalóan sikerült általa egy égető társadalmi igényre megoldást találni. Figyelmeztetett ugyanakkor arra, hogy egy későbbi korban a megváltozott körülmények között előálló másféle társadalmi problémák kezelésére is megfelelő módszert kell majd találni. Több mint 40 évvel a Magyarországi Katolikus Legényegylet betöltése után 1990 novemberében újraalakult a Magyar Kolping Szövetség. Még ugyanabban a hónapban Szekszárdon Kolping Család alakult, mely az 1895 óta a városban működő egykori legényegylet utódának tekintette magát. A kérdés az volt, hogy miképpen lehet a megváltozott helyzetben Kolping szellemi öröksége szerint tevékenykedni. A rendszerváltás időszakában egymás után alakultak Kolping Családok és különféle lelkeségi mozgalmak is. Utóbbiak célkitűzése a lelki elmélyedés volt, a Kolping egyesületek civil szerveződésekként a társadalom problémái felé fordultak. Szekszárdon először reggeliző büfét nyitottak diákok és nyugdíjasok számára, de hamarosan egy akkor egyedülálló kezdeményezésbe fogtak: A következő évben szerény eszközökkel és ideiglenes helységben már házvezetőnő képzést indítottak el! Az ígéretes kezdetből országos hírű, Európában is példaértékű intézmény fejlődött ki. A mostani megemlékezésre jellemző, hogy 15 éves iskolai és 110 éves egyesületi jubileumról van szó! Az intézmény és a mozgalom összetartoznak, sőt a mozgalom szellemisége élteti az intézményt! Nézzük meg, miképpen valósul ez meg a Szekszárdi Katolikus Kolping Iskolában!

A katolikus legényegyletekben elkötelezett papok, tanítók, mesterek, tisztességes polgárok védnökségként teremtették meg a körülményeket és nyújtottak segítséget ahhoz, hogy az érintett fiatalok a saját érdekükben, saját boldogulásukért, tisztességes jövőjükért segíthessenek önmagukon, méghozzá hasonló sorsú, összeillő társak közösségében. A katolikus Kolping-iskolában igen hasonló dolog történik. Most is támadtak olyan emberek, akik megértették Kolping Adolf elképzelését, miszerint aki jobb jövőt akar, az a nevelésben segítsen! Akik ennek a felhívásnak eleget tesznek, arra teszik fel az életüket, hogy nevelő munkájuk által minél több fiatalnak sikerüljön tisztességes polgárként boldogulnia. Nemcsak a társadalomért, de leginkább az Isten Országáért tesznek ezzel valamit. Az iskola létesítése azért is tűnik nagyszerű kezdeményezésnek, mert ez egy folytonosan megújuló vállalkozás. Fiataloknak nyújt segítséget ahhoz, hogy önmagukból kihozzanak valami értéket.

A több éves iskolai együttlét egy életen át tartó osztálytársas barátságokat, az iskolához való ragaszkodást, a katolikus egyházhoz és a Kolping-mozgalomhoz való hűséget eredményezhet. A katolikus szellemiséget jelzi az ünnepélyes Veni Sancte a tanévkezdésnél, a tanrendszerű hitoktatás, a lelki napok, lelkigyakorlatok, karácsonyi és húsvéti ünnepek bensőséges átélése, az évről évre háláadó Te Deum. A Kolping-mozgalomhoz való tartozás sokféleképpen mutatkozik meg: Az iskola személyi állománya külső támogatókkal együtt Kolping Család egyesületet alkotnak. A tagság közösen zarándokol el például Medjugoré-ra, a Szentföldre, Csíksomlyóra. A Kolping

Család bekapcsolódik a körzeti és országos mozgalmi tevékenységbe jellemző módon helyt ad a körzeti közéletnek, országos továbbképző rendezvényeknek. Szekszárdon szokták megemlékezni a Kolping-iskolák vetélkedőjéről. A tanulók a Kolping Adolf emlékére vonatkozó ismeretekben és összemérik tudásukat. A tanulók közösségi és vallási rendezvényeken is részt vesznek, mint az alpesi sí-táborokon, vagy legutóbb a kölni világifjúsági találkozón. Az elmúlt 15 év sikere köszönhető az Augsburgi Kolping Szövetség hathatós támogatásának, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntésének, amely a Magyar Kolping Szövetséget egyházi iskolafenntartónak ismerte el, és mindenek előtt Köntösné Rajnai Annamária és munkatársai kitartó, önfeláldozó munkájának. Szívből kívánom, hogy az intézmény áldásos tevékenysége minél jobban teljesebben ki a jövőben is a szakmai oktatás és a vallás-világnézeti nevelés szintézisében. Kísérje az iskola oktató nevelő gárdáját Isten áldása, legyenek képesek továbbra is küldetésük teljesítésére, és sikerüljön hosszú távon a megkezdett mű folytatásához méltó követőket találni, utódokat kinevelni. Legyen a Szekszárdi Katolikus Kolping Iskola a hazai Kolping-iskolák követésre buzdító példaképe, a Kolping-mozgalom bázisa. Vállaljanak a hazai Kolping Családokból minél többen részt az ifjúság nevelésében, segítségében. Végül szeretném, hogy a Szekszárdi Katolikus Kolping Iskola ballagó, végzős növendékei közül minél többen csatlakozzanak a Kolping-mozgalomhoz, legyenek annak hűséges tagjai egy életen át.

ORA ET SEMPER

„Ora et semper” – félig olasz s félig latin szöveg. Azt jelenti: „Most és mindörökké”. Ez volt rávésvé arra a papírvágó késre, melyet Gróf Batthyány Lajos felesége egy cipóba sütvé becsempésztetett gyermekek nevelőjével, egy francia pappal a pesti hírhedt Új épületbe, annak a katonai laktanyának börtöncellájába, ahol a magyar miniszterelnök várt kivégzésre, s mivel a megszegyenítő kötél általi halálra ítélték, e késsel sebezte meg nyakát, hogy a méltóbb „lőpor és golyó” általi halálban részesülhessen.

Ez meg is történt 1849. október hatodikán, azon a napon, melyen vértanúhalált halt Aradon a szabadságharc tizenhárom tábornoka. Batthyány Lajos is vértanú volt. A becsület és igazságosság vértanúja. Az ellene indított per koncepciós per volt. Halálos ítélete eleve el volt döntve. A felségárulás büntetést próbáltak rábizonyítani, ami törvényes úton lehetetlen volt. Ám közbelépett a női büszkeség és hiúság. Zsófia főhercegnő, Erzsébet királyné rosszindulatú anyósa személyesen szorgalmazta Batthyány kivégeztetését. Nem tudta ugyanis feledni, hogy a jóképű magyar gróf visszautasította kö-

AZ ELSŐ FÜGGETLEN MAGYAR FELELŐS MINISZTERIUM.

zeledését, mert fontosabbnak tartotta a házassági hűséget. Batthyány a király által törvényesen kinevezett miniszterelnök volt. Mindvégig a törvényesség útján járt. 1848. őszén mindent megtett a királyi ház és a magyar kormány közt kialakult feszültség enyhítéséért. Amikor Jellasics a horvát bán seregei, a bécsi kamarilla felbujtására álnokul megtámadták Magyarországot, a béketárgyalások során a végsőkig elment. Valószínűleg tudott a bán és Zsófia hercegnő bensőséges viszonyáról és ezért is akarhatta a főhercegnő elhallgattatni. 1849. januárjában a főváros osztrák megszállása idején nem menekült a kormánnyal Debrecenbe, mert tiszta volt a lelkiismerete. A mai Kecskeméti utcai Károlyi palotában tartóztatták le. A szabadságharcot és függetlenségi nyilatkozatot a birodalom különféle bör-

töneiben töltötte. Tehát nem volt vádolható az ú.n. „főbenjáró” bűnökkel. Halála előtt meggyónt, megáldozott. Mások helyett neki kellett meghozni az áldozatot. Ám sikerült kieszközölni az osztrák katonai hatóságoknál, hogy észrevétlenül egyházi temetésben részesülhessen. Szántóffy plébános azonban a józsefvárosi temetőben teátrális jelenetet rendezett, hogy nem temetheti el, mert nem elég mély a sírgödör, ezért csak másnap lehet a temetése. Éjjel azonban a pesti ferencesekkel megbeszélve titokban áthozatta a holttestet a ferencesekhez, akik titokban eltemették a pesti ferences templom kriptájába. Ott nyugodott a hatóságok tudta nélkül 1873-ig, s ekkor nyerte el végső nyughelyét a kerepesi temetőben: „Ora et semper”.

DR. BOLBERTITZ PÁL ORSZÁGOS PRÉZES

Riport Mészáros Csaba északi körzeti prézessel

Megkérdeztük.... című sorozatunkat főtisztelendő Mészáros Csaba plébános úrral a Magyar Kolping Szövetség északi körzetének prézesével folytatjuk

Kedves Prézes atya, hogyan ismerkedtél meg a Kolping mozgalommal?

Érsekvadkerten ismerkedtem meg a Kolping mozgalommal. A szemináriumban melyet 1990-ben kezdtem meg, az 5 év alatt nem hallottam semmit erről az egyesületről.

Móron, ahonnan származom, volt valamikor katolikus legényegyleti élet, s a mozi épülete volt az egykori legényegyleti ház. Aztán amikor Érsekvadkertre érkezve az apát úr azt mondta, hogy „tiéd a kedd esti Kolping” csak néztem egy nagyot.

Soha nem felejttem el, ott ültem a szobámban egyedül. Még szinte ki sem csomagoltam a holmimat, mikor csengettek. Három férfi állt az ajtóban és kedvesen köszöntöttek. Szabó János, Beke László és Záhorszki Ignác kértek bebozsátást, azzal a céllal, hogy megismerjük egymást és köszöntsenek első kápláni helyemen.

Mi volt kezdetben számodra a Kolpingi feladat?

Érsekvadkert volt az alap, ami aztán folytatódott Vácon ill. Tóalmáson. Természetesen azonnal felismertem a mozgalomban rejlő egyik legfontosabb lehetőséget, azt, hogy itt azzal a felnőtt generációval tudok foglalkozni akik dolgoznak, akik a korábbi évtizedekben el voltak hanyagolva. Nem az öregek, nem a gyerekek, hanem a hétköznapi munkás emberek lelkével kerültem közelségbe.

Azt szoktam mondani, hogy a Magyar Kolping Szövetség a nagy paphiány ellenére milyen szerencsés katolikus egyesület, hiszen a négy körzeti prézesünk mind fiatal lelkes

és mozgalmunk irányába elkötelezett pap. Nemrég ünnepeltük pappá szentelésed 10. évfordulóját. Beszélne egy kicsit magadról?

Tizenegy egyházközség az, amelyben szolgáltam idáig. Nagyon szép papi életet, példákat láttam Monoron. Három papos plébánia volt abban a szorongatott helyzetben is. Ez motivált, ezeknek az embereknek az életpályája arra, hogy én is pap legyek. Az általános iskola után a kárpitos szakmát tanultam ki. De miközben gimnáziumi tanulmányaimat folytattam esti iskolán, mentő ápolóként is dolgoztam.

Korábban kissé szégyeltem, hogy én egy olyan pap vagyok aki kétkezi szakmát is tanult. De amióta megismertem Kolping Adolf életét aki cipész mesterként indult el a papi pályán, azóta büszke vagyok rá.

Mészáros Csaba prézes

Valóban párbuzamos életpályák, de bátorításul hadd áruljam el neked, hogy országos prézesünk is hasonló módon kezdte. Ő az autóvilla-mossági szakmát tanulta ki és csak ezután mebegett a szemináriumba.

Mi a véleményed, hátrány ez egy papnak, ha az élet ezen oldalát is megismeri?

Mi a véleményed a társadalom jelenlegi helyzetéről?

Én kötelezővé tenném, hogy minden teológiát végzett kollégám előtte, úgy mond az életből is tanuljon.

Ami ma egy papnak leginkább szembetűnő 15 évvel az úgynevezett rendszerváltás után, az a hitnek a hiánya. Ebben élek, sajnos el kell fogadjam. A római birodalomban sem volt jobb a helyzet. Helyi szinten kell jobbítani. Sokszor eszembe jutnak XXIII. János pápának szavai, aki egyszer azt mondta: mindent észre venni, sok minden fölött szemet hunyni és egy kicsit javítani.

Sokat kell még dolgozunk, hogy a jelenlegi helyzet javuljon. Magyarország óriási változáson ment keresztül gyerekorom óta. Nagyon bírom abban, hogy léteznek pozitív jelenségek és lesznek

pozitív változások. A hívő ember egészen más mint a világ gyakorlata. Bízom benne, hogy a keresztény értékek felül kerekednek és egyre több ember éli másként az életét, mint amit a világ diktál.

Egy holland pap mesélte: ő úgy látja a világot, mint egy havas tájat, itt-ott kibújik egy-egy hóvirág. Nem lesznek soha, de elkötelezett emberek lesznek. Keresztény apák, anyák, a családok. Néhány pap, - amit már én teszek hozzá - néhány Kolping Család.

Elmondanád véleményed a Kolping mozgalmon belüli helyzetről az intézményeinkről?

Két dolog jut eszembe. A Kolping Szövetség által működtetett intézmények adnak egy tekintélyt a Szövetségnek. Ez sokkal látványosabb és megfoghatóbb, mint a mozgalmi élet....

Ugyanakkor aggodalomra is ad okot az a tény, hogy ha mi csak egy fenntartói tevékenységet végzünk, akkor a mozgalom lényege háttérbe szorul és esetleg megszűnik. A mozgalom lelkületéből fakadnak az intézmények és nem fordítva.

Egyszer egy egyházi szociális intézmény főszakácsa mondta: én elmegyek erről a munkahelyről, mert itt nem lehet lopni. Ha mi nem tudjuk biztosítani a keresztény értékeket, akkor ezt nem szabad tovább vinni és bővíteni.

Körzeti prézeseink részéről született egy kezdeményezés. Beszéljél erről is?

A 106 Kolping Családnak kellene nagyobb elismertséget szerezni az egyházmegyékben. Ezekből a Kolping Családokból kerülnek ki azok az elkötelezett emberek, akikre lehet számítani és építeni a jövőt. Hosszú távon abban látom a Kolping jövőjét, hogy a meglévőt kell erősíteni.

Itt Dányban az én egyházközségemben most szeretnék Kolping Családot alapítani. Úgy érzem most érett meg a helyzet. Nagyon fontos, hogy milyen kép alakul ki az emberekben a Magyar Kolping Szövetségről. Nehogy csak egy adminisztratív szervezetet lássanak bennünk.

Az előbb felvetett problémákon úgy is lehetne segíteni, hogy átláthatóbbá tennék a körzeteket. Mégpedig oly módon, hogy egyházmegyénként adnánk egy-egy prézest. Mert ő ismeri az egyházmegye papságát és őt ismeri a főpásztor.

Ez egy egyházhoz közel álló egyesület, ahol az egyházi vezető egy kulcsszerepet tölt be. Jelenleg nagyon nehéz helyzetben van a körzeti prézes, aki a saját munkáján túl három egyházmegyét kell képviseljen az országos vezetőségben és három egyházmegye papjaival kell tartani a kapcsolatot. Hiszen a jelenleg 106 működő Kolping Család igényli is a lelki vezést.

Amikor Érsekvadkerten egy Kolping Családhhoz tartoztam éreztem, hogy Kolpingos vagyok. Most viszont érzem, hogy nekem kell itt Dányban egy Kolping Családot alapítanom, hogy ismét tartozzak egy Kolping családhoz, hogy ismét olyan emberek vegyenek körül, mint Érsekvadkerten, Vácon, Tóalmáson.

Isten áldja a tisztet ipart!

A riportot lejegyezte: Nagy Sándor

Az Európai Kolping Szövetség Nyjmegen-i közgyűlése

Barbara Breher asszony az európai szövetség elnöke bevezetőjében kiért az elmúlt év jelentősebb eseményei-re, és elsősorban méltatta az elkötelezett önkéntes tevékenységet, amely a szövetség aktivitását jellemezte.

Említés történt továbbá II János Pál pápa haláláról, ugyanakkor a megválasztott XVI Benedek pápáról, továbbá, az igen jól sikerült Világ Ifjúsági találkozóról, és Roger testvér haláláról.

Mindezekon túlmenően, örvendetes eredménynek könyvelhető el, az ifjúság aktivitása, úgy vallási, mint pedig megfigyelhető módon a Nemzeti Szövetségekben.

Európa prézes Msgr. Alois Schröder nemcsak a családdal kapcsolatos két évről tett említést, hanem a jövőre vonatkoztatva is leszögezte, – a család a hit iskolája.

A Kolping ifjúságról Robert Tezzele tartott részletes beszámolót, és új vezetőség választás is történt. A továbbiakban az európa parlament megbízottja Anton Salezny úr részletezte mind azt az eredményt, amit a Nemzetközi Kolping Szövetség egy évtizeden belül

az európai integráció érdekében tett. Az eutanázia témájában is sikerült a keresztényi értékeket meghatározóvá tenni.

Ezt követően került sor az európa szövetség éves pénzügyi beszámolójára.

Majd közép és keleteurópa átfogó együttműködéséről esett szó, amelynek eddig elért eredményei is vannak, úgymint: Litvánia és Lengyelország, továbbá Lengyel és Szlovák, valamint Moldova és Románia viszonylatában. Előterbe

került még ezen országok közötti partnerkapcsolatok további kiépítése is.

Még egy tájékoztató a várható salzburgi nyilatkozatról amelynek lényege, hogy mi Kolping tagok érezzük, hogy Európában otthon vagyunk.

Ezek közé tartozik

- Emberi jogok- Emberi méltóság
- Család
- Demokrácia és szolidaritás
- Igazságosság és Béke.

Ahhoz hogy együtt építhessük Európát, szükséges:

Hogy a jog az embert szolgálja és nem megfordítva

Ahol az emberi jogok és az emberi méltóság életvalóság legyen

Ahol individualisták a közösségben

újra értelmet látnak.

Ahol a család vonzó életformává és élvezetté válik

Ahol új és flexibilis szolidaritás lehetővé válik

Ahol a kisebbségek is figyelmet érdemelnek

Ahol az okos élet és hivatás tervezés a munka biztonságát segíti

Ahol a politika és az éber érdeklődés a fiatalságban megújul

Ahol a hit az élő hit a keresztények között érezhetővé válik.

Ahol a képzéshez és információhoz a lehetőség adott.

Ahol mindenki a társadalmi fejlődésben részt vehet.

A család a hit elsajátításának helye

A család a legjobb és egyben a lemondhatatlan helye az emberré válás számára. Ez sokunk számára ismert tény azonban, hogy a család egyben a kereszténnyé válás és a vallási nevelés és formálódás helye legyen, sokak számára manapság idegennek tűnik. Ezek után ki csodálkozik azon, ha a vallás egyre ritkábban fordul elő úgy a magán, mint pedig a nyilvános életben, amikor a vallás láthatatlanná válik, és a vallási miliő és tradíció egyre inkább eloszlik? Legyen a vallás egy teljesen belső, vagy emocionális lehetősége egy személynek, akkor felvetődik a kérdés milyen indíttatás alapján áll személyében Istenével szemben. Ehhez szükséges egy hely, ahol a vallás egy személyiséggé formálódik, ahol is, az emberi élet és együttélés értelemszerűvé formálódik.

A CSALÁD, MINT AZ OTTHON TEMPLOMA

Elsősorban egy ilyen helynek kell lennie a családnak. Itt kell eldőlnie hogy az ember vallási alapértékekhez jusson, és a továbbiakban, kereszténnyé növekedjék. Egy keresztény család feladatát képezi, hogy gyermekeit vallásosan nevelje, és így vegyen részt az egyház küldetésében. Nem véletlenül mondta már a negyedik században ugyanezt Szent Chrysostomus. Már későbbi dokumentumokban is szó volt az otthon templomáról, ahol is a szülők úgy szóban, mint pedig példával voltak gyermekeik hithírnökei. A 2. vatikáni zsinat idevonatkozó határozatában, valamint II. János Pál pápa „Familiáris Consorcio” (1981) enciklikájában szó volt minderről. Ahol keresztények együtt élnek, és hisznek, érvényes Krisztus Urunk mondása: „ahol ketten vagy hárman az én nevemben összejöttek, ott közöttetek vagyok” („Mt 18.20)

A keresztység óta Jézus bennünk keresztényekben él. Mi az Ő megtestesítői vagyunk, és ugyanakkor a keresztység által Krisztus testének tagjaivá váltunk. Senki sem tartozhat Krisztushoz ha nem akar az

Alois Schröder az Európai Kolping Szövetség prézesének felhívása a vallásos nevelés feladatára

egyház tagjává válni. A keresztység tehát az a kezdeti időpont, amióta Krisztus egyházához tartozunk. Ez az első alapvető szentség, amely egész életünkön keresztül kíván bennünk munkálkodni, és termést hozni. Ez azt jelenti: Keresztény, légy az, ami vagy! Légy mindig jobb kereszténnyé, és Krisztushoz hasonlóvá! Pál apostol írja mint realitást és célt: már nem én élek, hanem Krisztus él bennem. (Gal 2,20) Ez a feladatunk és célunk, amely keresztységünkől adódik.

A VALLÁSOS NEVELÉS MINT FELADAT

Azonban nemcsak megkeresztelt hanem hívő szülők is kellene hogy gyermekeiket a hitre neveljék. Keresztény szülők kell, hogy szavukat állják, mert házasságkötésük alkalmával ígértették arra, hogy gyermekeiket Krisztus szellemében, nevelik, vagy pedig, a keresztység alkalmával tettek ígéretet arra, és a hitbeli nevelésre, hogy Istent és a felebarátot szeressék, amint azt Krisztus Urunk előttük megélt. Nevelés, de különösen vallásos nevelés megköveteli annak ismeretét, és meggyőződését. Ugyanis itt a keresztényi hit erkölcsi értékeit kell tovább adnunk, így többek között bevezetést adni a hit világába, és az egyházba, tanítanunk az imádságra, a vasár és ünnepnapok megünneplésére, valamint megélni a vallási és keresztényi erkölcsöt. Ehhez természetesen szükséges, hogy a szülők hitbeli tudásuk mellett, személyes példaképpel is rendelkezzenek.

„A szülők képezik az élő könyvet, melyből a gyermekek nevelése kell, hogy megtörténjen. (Adolf Kolping)

A CSALÁD, MINT A HIT ISKOLÁJA

Ha azt akarjuk, hogy a hit annak igazságával és értelmével, az életben

jelenlévővé váljon, akkor szükséges, hogy a hívők viselkedésében ez megnyilvánuljon. Ennek megfogható módon kell megnyilvánulnia, hogy az valóban megfogható legyen.

A családban mindenkor érvényes kell, hogy legyen, úgy a kis, mint pedig a felnövekvő korosztályban. Ez a szociális gyakorlatot is megköveteli a hitben, úgymint a családi együttléti atmoszférájának szellemében, a testvéri szeretet megvalósulásában, a közösség megélésében úgy jó, mint rossz időkben, a rejtettség gyakorlatában, a közelségben, és a bizalomban. Továbbá, a megélt hűségben, a megbízhatóságban, szolidaritásban, és felebaráti szeretetben, és nem utolsó sorban, képesek legyünk arra, hogy megbocsássunk és kibéküljünk. Ezek az emberi alaptapasztalatok elhagyhatatlan alapfeltételei annak, hogy a vallásos nevelés előtérbe kerüljön az életben, a gondolkodásban a fiataloknál, és hogy a hit helyet kapjon életükben. A gyermekek hite azonban kell, hogy a szülők vallási praxisa következtében is létrejöjjön, a hit megnyilvánulásában. Ehhez tartozik a szóbeli megismerés, a hitigazságok továbbadása, és a keresztény érték meghatározások, úgymint az egyéni hit-tapasztalatok, az örömök és problémák amik mint velejárók jelentkeznek. A szülők az első tanúi a hitnek gyermekeikért. És ennek a gyakorlatnak a továbbiakban egy dialógus formájában kell megvalósulniuk, és így a hitnek önmagunk is tanúi leszünk.

Azáltal, hogy a vallási nevelés hitté váljék, a szülők praxisa elengedhetetlen. Az Orthodoxia valóságához hozzátartozik az Ortho-praxis is. Hit és élet, tanulás és gyakorlat azonos kell, hogy legyen. Ehhez tartoznak az ima, az elmélyedés Isten előtt, a biblia tanulmányozása, élet a közösségben, továbbá a keresztény liturgiában való részvétel, különösen az oltárszentség vétele, val-

lási szokások gyakorlata, vallási képek és szimbólumok tartása a családban, stb.

A hit akkor bontakoztatja ki teljes erejét és teljességét, ha az elmondva, megélve, és megünnepelve történik Sőt, ad egy értéköbbletet, életörömet, és életminőséget, egy tartást és segítséget az emberi életben, és a családban az együttélés elengedhetetlen feltételét. Mennyire igaz volt Adolf Kolpingnak amikor a következőket mondotta:

„vegyétek el a vallást a családtól, és azazal egy halálos sebet ejtettek rajta.”

A SZÜLŐK, MINT A HIT TANULÓI

Manapság nem kevesek érzik a nevelés feladatát megerőltetőnek, különösen ha az a gyermekek vallási nevelésével kapcsolatos, és ebben az esetben többnyire kiterjedt nehézséggel állunk szemben. Többnyire hiányzik a szükséges hit tudása, a hit lényege, a vallási kérdések iránti fogékonyság a vallási artikuláltság képessége, és az egyház liturgiája iránti tudatos aktivitás. Erősen hiányzik az egyházi kötődés, valamint a közösség, illetve egy csoport iránti elkötelezettség. Mindehhez hozzájön egy bizonytalansági tényező is, az egyre növekvő elvilágiasodás és heterogén nevelési módok következtében.

A szülői munkához elengedhetetlenül szükséges egy lelkipásztori, és egy szövetségi képzési ajánlat is, a vallási nevelés támogatása érdekében, a gyermekek megnyerése és képezése végett. Más megoldások mellett a Kolping Szövetség és a Kolping Családok részvétele is kívánatos. Jól sikerült kezdeményezések szükségesek, illetve újak indítása szükséges, fiatal szülők és családok esetében. Továbbá a hittel kapcsolatos szemináriumok szülők részére, hétvégi összejövetelek szülők számára gyermekekkel, természetesen egyedül nevelők részére is, tanácsadás és támogatás lelki vezetőkkel, meghívás családi szentmisékre. Minden segítség úgy a szülőknek, mint a gyermekeknek jó befektetés a jövő részére, ugyanúgy az egyházunk számára, és Kolping Szövetségünk részére! „Segíts egy jobb jövőt létrehozni, amelyhez ti is hozzájárultok.” (Adolf Kolping)

Akadémiai szintű előadás, és földi gondokról folyó beszélgetés

Tanulságos és eredményes volt az északi körzet elnökeinek kibővített találkozója Szentendrén.

Az elnökök találkozója nem döntéshozó intézmény, de nagy elismertsége folytán jelentős szerepe van a kolpingbázis véleményalkotására. 27 szavazati joggal bíró meghívott jelenlétében nyitotta meg Töröcsik József az északi körzet elnöke a találkozót.

Első napirendi pontként a résztvevők, és az érdeklődők meghallgatták dr. Losonczy Miklós, a Testnevelési Egyetem professzorának, Magyar esztétika című előadását. A magyar kultúra nemzetközi vonatkozásairól, szellemi kincsünk jó és sokszor hiányos propagandájáról hangzott el sok-sok idézettel, adattal hitelessé tett szenvedélyes előadás.

Losonczy professzor előadásával annyira meg ragadta a hallgatóság figyelmét, hogy a 60 percre tervezett napirendi pont közel két órát vett igénybe, és senki sem érezte az idő gyors múlását. Az előadó türelmesen hallgatta meg a számos hozzászólást és mindegyikhez volt érdekes kiegészítése. Erről a témáról írt könyvét, amely egyetemi tananyag a szerző dedikálásával szerezhették meg az érdekeltek (amíg) tartott a készlet.

Második napirendi pontként Mészáros Csaba atya beszélt földi szövetségünk földi gondjai és az isteni gondviselés összefüggéseiről. Tárnyilagos de a helyzetet semmiképpen sem szépítő szavait egy óvoda viselkedési rendjének felolvasásával fejezte be. Szégyenkezve kellett elismernünk, hogy a kis óvodásoknak leírt minden szabály számunkra is szigorúan követendő lenne.

A MKSZ-ben történt változásokat Töröcsik József körzeti elnök ismertette. Szükség van az ilyen tájékoztatásokra, mert sok intézkedés, döntés, javaslat nem, vagy jelentősen módosulva jut el egyik-másik kolpingcsaládhoz.

Kovács László, az országos felügyelő bizottság elnöke beszámolt az SZMSZ

és az Alapszabály módosításának jelenlegi állásáról, majd Töröcsik József vezetésével a jövő évi tisztújással kapcsolatban, a kolpingcsaládokra, ill. a körzetre háruló feladatokat tárgyalták meg a résztvevők. Mindkét napirendi pont során élénk, és pozitív javaslatokat eredményező vita kerekedett. Meglepő volt, hogy (a jól vezetett) vita résztvevőinek zöme kellő önuralommal, tömören mondta el mondanivalóját.

Hudson Judit körzeti titkár vezetésével történt meg a beszámoló a körzet munkájáról, a családok tevékenységéről és a jövőre tervezett programokról. Külön téma volt a „Generalrat (Nemzetközi Kolpingtanács) 2007-ben Magyarországon tartandó ülésével kapcsolatos teendők megbeszélése.

Bár az idő ugyancsak előre haladt, a társaság nagy része együtt maradt és mód volt több probléma nyugodt, mélyen szántó megvitatására. Sajnos egyes testvérek más köz- és magánszolgálati tevékenységük teljesítésére (helyi egyházi rendezvények, fontos családi jubileumok, plébánosi feladatok stb.) kénytelenek voltak korábban távozni, bár szívesen maradtak volna.

Jó volt a találkozó. Kell, hogy nyugodt légkörben ismerjük egymás, őszintén elmondott gondjait és kellő szerénységgel bemutatott eredményeit. Ha jut idő arra, hogy minden résztvevő szót kapjon – nem csak az időn túli „egyebek” napirendi pontban, a hosszabb megbeszélések is eredményesek lehetnek.

Külön dicsérendő volt, hogy a felvezető előadásokat az előadók tömören és röviden mondták el. Ez Magyarországon (szövetségünkben is) ritkaság értékű jelenség.

A találkozó sikeréhez nagymértékben hozzájárult a Szentendrei Kolpingcsalád hölgytagjainak szerető gondoskodása és Makay László elnök kedves vendégszeretete. Köszönet nekik fáradozásukért.

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

KÖLN: AZ ELSŐ NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI PARLAMENT

A világ ifjúsági napokat megelőzően, 2005. Augusztus 16-án az első nemzetközi Kolping ifjúsági parlament megrendezésére került sor Kölnben. Jelszava: – A globalizáció lehetőség vagy veszély – amelyen 220 delegált vett részt 30 országból, hogy megvitassák a globalizáció lényegét. A találkozót kellően megalapozva készítették elő, amelyen konkrét indítványokat dolgoztak ki, hogy a Nemzetközi Kolping Szövetség a globalizáció kihívásaira miként válaszoljon. Bevezető referátumában Hubert Tintelott nemzetközi főtitkár úgy fogalmazott, hogy a Nemzetközi Kolping Szövetség tagjainak, mint Adolf Kolping utódjainak felelősséget kell hogy érezzenek, egy szociális igazságokat hordozó társadalomért. Kolping életében ezt érzékelhetően megmutatta, hogy hite Istenben, és Isten szeretete, mint pedig embertársaink szeretete, egy szociális elkötelezettség alapját képezi. A parlamentaris vitában, – a különböző kontinensekről – az ifjúság a globalizáció témájában, indítványokat dolgozott ki, miként kell a globalizációra reagálni. Ezeket az indítványokat, a Generalrat felé továbbították kidolgozás végett.

Msgr Axel Werner főprézes megköszönte a delegáltak munkáját, és hangsúlyozta, manapság érthetővé vált, hogy éppen az ifjúság, a fiatal generáció az, amely a mai idők globalizációs kihívásainak kitéve él, és tudatosodik benne az a felelősségérzés, miképpen kell egy emberi társadalomban, a szociális igazságosságot, szabadságot, és emberi jogokat megélni. Utolsó mondata így hangzott: Kérlek benneteket, maradjatok ennek tudatában.

A delegáltak ünnepélyesen aláírt nyilatkozatában a következők szerepelnek: Mi a Nemzetközi Kolping Ifjúság kép-

viselői követeljük és elvárjuk, hogy a globalizáció folyamatában az ember ne a növekvő kölcsönös függőség áldozatává váljék. Mi a szociális igazságosságért, szabadságért, és emberi méltóságért küzdünk. Mi országainkban, és világviszonylatban, a globalizáció veszteséivel szolidárisak vagyunk, és küzdünk értük. Mi a társadalom politikai elkötelezettségünkkel, befolyásolni kívánjuk a politikai és társadalmi keretfeltételeket.

KÖLN

Azok a fiatalok, akik a világ ifjúsági napok alkalmával Kölnben tartózkodtak Uruguayból, Kolumbiából, Brazíliából, valamint Paraguayból meglátogatták Adolf Kolping sírját a Minorita templomban, amely óriási élmény volt számukra. Régi álmuk vált valósággá, hogy ott térdelhessenek, érinthessék sírját, és imádkozhatnak, valamint segítségét kérik. A Kolping dal eléneklését követően érzékelhetővé vált az országhatárokon túli Kolping összetartozás egyik szép példája.

NÉMETORSZÁG

Több mint 600 lelkes résztvevő jött össze 2005 június 15-én Abendbergben, hogy egy családi nap keretein belül a Regensburgi Kolping Egyházmegyei Szövetség ünnepélyesen lezárja a Nemzetközi Kolping Szövetség súlyponti a családdal kapcsolatos évét. – Az embereknek szükségük van a családra, a gyermekeknek a szülőkre. – Egy ünnepi szentmisét követően sporteseményre is sor került, majd az egyházmegyei Kolping elnök szavait kell megszívlelnünk, mert mind mondotta, olyan időkben, mint az értékek relativizmusában szüksége van a társadalomnak kellő orientáltságra. A Kolping Szövetség a számtalan probléma ellenére, számos érté-

ket és ideált véd a család számára, amely köztudottan alapja a társadalomnak. Természetesen ezzel az ünnepséggel nem zárult le a családdal való törődés, mert ennek állandó jelleggel kell tovább élnie a társadalomban. A soron következő választási kampányban is ki szeretnék venni részüket a család érdekében.

INDONÉZIA

Sumba szigetén, majdnem minden évben a bibliai csapásnak megfelelően, sáskainvázio fenyegeti a szigetet. Rövid idő alatt az egész termést elpusztítják. Ennek következtében természetesen a

lakosságot az éhínség fenyegeti. Ez ellen kívánnak védelmet találni, oly módon, hogy az eddigi növényzet helyett a rizsfélék termesztését helyeznék előnybe, már csak azért is, mivel annak aratási ideje megelőzi a sáskák érkezését. Az ottani földművelők csak későn tudják földjeiket megművelni, mivel a bivalyokat erre a célra csak később kapják meg, a gazdagabb állattartóktól, és ez is hozzájárult a termés későbbi növekedéséhez és pusztulásához. A növények változtatásával az ottani Kolping Családok így eredményeket tudtak elérni.

NÉMETORSZÁG

Az újraválasztott Bundestagban ismételten 35 képviselő egyben tagja a Nemzetközi Kolping Szövetségnek. Bár az

előző kormányhoz viszonyítva 6 képviselővel kevesebben, de még így is a legnagyobb csoportot képviselik a keresztény laikus mozgalomhoz tartozóan. A pártonkénti megoszlás a következő: a keresztény demokratákhoz és a keresztény szociális unióhoz 33-an további kettő pedig a szociáldemokrata frakcióhoz tartozik. Ugyanakkor Thomas Dörflinger megtartotta továbbra is elnöki tisztét és a szövetség érdekeit kívánja képviselni a Bundstagban.

VATIKAN

A Cor Unum elnevezésű pápai tanács nevében Dr. Paul Josef Cordes érsek a Nemzetközi Kolping Szövetségnek megköszönte azt az aktivitást, amelyet az együttműködés keretein belül kifejtett. Ezek között szerepelt szociális szerepvállalás, a hit megerősítésével kapcsolatos fáradozások, és különös tekintettel az újraevangelizációval tett erőfeszítések, amelyek egyben mindkét egyházfő, úgy mint II. János Pál és XVI. Benedek pápa nevéhez is fűződnek.

ARGENTINA

Az argentinai Kolping Szövetség aktivitásának az utóbbi években leginkább szembevetendő területe volt Misiones tartomány, ahol úgy a képzés mint pedig a kisipar támogatása került előtérbe. Természetesen mindez érvényes Buenos Aires térségére is, ahol is három Kolping Család esetében, a képzési teendők mel-

lett az önszervezés feltételei is adóttak. Így többek között a kézműipar és bambusz bútorkészítés területén érték el a jövőre nézve is eredményeket.

Nem hagyhatók figyelmen kívül azok a mikrofinansziális tevékenységek és hi-

telprogramok sem, amelynek keretein belül a kisipar, kereskedelem és szolgáltatóipar, 1500 dolláros hiteltámogatásokhoz jut, elérve ezáltal a kisipar támogatását, és új munkahelyek létrehozását.

KENYA

A legtöbb kenyai Kolping Család praktizálja a következő igen egyszerű és eredményes u.n. megtakarítási és hitel-módot. Ez abból áll, máshol is a világban, hogy a tagok képesek és hajlandók egy megtakarításra, és egyes elemei azonosak a szerencsejátékkal. Így többek között a tagok minden hónapban egy bizonyos összeget félretesznek. Ez

a havonkénti összeget, egy tagjuk rendelkezésére bocsátják, amellyel egy nagyobb beruházást tud létrehozni. Minden ilyen megtakarítás a tagok között kisorsolásra kerül, és folyamatosan más és más tagok birtokába jut ezáltal.

A kwandooi Kolping Család tagjai havonta egy megtakarításban vesznek részt, és így minden hónapban egy kecske megvásárlására kerülhet sor. Ez egyben kezdetét jelenti egy későbbi kecskefarm létrehozásának, és út a gazdasági élet javulásához.

VIETNAM

Mindezt ideig a Kolping mozgalom leginkább a Mekong Delta vidékére összpontosult, de az utóbbi időkben az ország északi részében is erőteljes fellendülésnek lehetünk tanúi. VINH egyházmegyéjében ahol két évre tekint vissza a Kolping Mozgalom, ma nem kevesebb mint 520 tagra növekedett a létszám. Jellemző a vietnámi Kolping Családokra a mélyen gyökerező lelkeség. Mindennaposnak tekinthető a Kolping ima

és énekek megtartása. My Tho püspök megítélése szerint, ez igen alkalmas kisebb keresztényi közösség létrehozásához, és ezáltal a laikus aktivitás felelevenítéséhez, amely egyben az egyház jövőjét is képezi. Természetesen ezen aktivitás mellett fontos szerepet játszik, hogy a szövetség minden erejével a szociális helyzeten is változtasson. Ennek első lépései a kisprojektek indítása volt, melynek eredményeképpen jövedelemhez jutottak. A langheni Kolping Család többek között bambusz kosarakat exportált Japánba, mely által minden taguk naponta egy euró jövedelemhez jutott. Ha figyelembe vesszük az éves átlagjövedelmet amely 110 eurót tesz ki, úgy ez egy lényeges emelkedést jelent.

TANZÁNIA

2005. Szeptember 19-23 között az ot-tani Kolping Szövetség Bukobában egy szakmai szemináriumot tartott, ahol is megvitatásra került, miként lehetne mezőgazdasági termékeket tovább feldolgozással jövedelmezőbbé tenni. A szeminárium a SEK részvételével történt, és ennek keretében a hetven főt kitevő hallgatóság dél-amerikai, afrikai, valamint ázsiai országokból tevődött össze.

A Kolping Szövetség arra törekszik, hogy ezáltal a földművelők magasabb jövedelemhez jussanak. Ehhez természetesen szükség van piaci orientáltságra, és az értékesítés lehetőségének létrehozására.

Felvetődött a szövetkezeti struktúra kialakítása is, illetve egyéb formák kidolgozása. A szeminárium sikere még a médiákat is közlésre indította.

Debreceni Cívis Kolping Nap

**„Az idők jelei majd megmutatják nektek, hogy mit kell tennetek”
(Adolf Kolping)**

A Magyar Kolping Szövetség Keleti Körzet régiójának egyesületei „Debreceni Cívis Kolping Nap” elnevezéssel találkozóra jöttek össze, az országos szövetség támogatásában, 2005. Július 16-án, a Svetits Intézetben (köszönet érte Csilla és Klára nővérnek).

Nagyon fontos volt számunkra ez a körzeti találkozó, hiszen „fiatal” egyesület révén a tapasztalatok cseréje, átadása szükséges, ugyanakkor segít megtalálni az identitásunkat is, amit mi is próbálunk kialakítani.

A találkozót szentmisével kezdtük a Svetits kápolnában, amit Szegedi Kálmán atya, az egyesület prézese celebrált. A szentbeszédben - tekintettel az egyházi évre- az Eucharisztia forrására, erejére irányította a figyelmünket. „Az Eucharisztia a III. évezred fénye és élete” - II. János Pál pápa adta jelmondatul erre az Eucharisztikus

évre. Mint ahogy az emmauszi tanítványok kérték Jézust, úgy mi is kérhetjük akár minden nap, a szentáldozásban: Maradj velünk Urunk!

Ő pedig nem késlekedik ígéretével: „Én veletek vagyok minden nap, a világ végezetéig”.

A szentmise után, Dr. Szemkeő Judit, a Magyar Kolping Szövetség elnöke beszélt őszintén és bensőséges örömmel a szövetségi intézményeiről, életéről. Kolping atya meglátása - miszerint a falusi környezetből kiszakadt, gyökértelen fiatalok számára közösséget kell teremteni- ma is nagyon időszerű feladat. A jelentősebb iskolák: Szekszárd, Pétfürdő, Esz-

tergom, Gyöngyös, Budapest-szakképző, Vác-Göd, mind hátrányos helyzetű gyerekeknek adnak hitet, tartást, közösséget, s főként szakmát. Ezt viszont nem lehet megtenni odaadó, emberséges, vállalásos vezetők nélkül, akik a legnagyobb kincset érik. A szövetség figyelme a másik nehéz helyzetben élő generációra, az idősekre is kiterjed. Számukra olyan szociális otthonokat hoznak létre, ill. alakítanak át, amely szeretetteljes bánásmódot, családcentrikus környezetet biztosít az idős embereknek. Folyamatban van a támogatószolgálatok országos kiépítése is.

Rövid szünet után Dr. Pete László, a Debreceni Egyetem olasz tanszékének adjunktusa tarott nagyon értékes és történelmileg mélyreható előadást, Debrecen szerepéről a magyar történelemben és az ökumené gyakorlati megéléséről Debrecenben a századok során. Nagyon sok történelmi érdekességet nyújtott át nekünk az előadásában, például, hogy a „cívis” város eredetileg a török uralom alól felszabadult városokat jelentette. Később ez leszűkült Debrecen városára, ahol főként gazdag parasztok éltek egy hagyománytisztelő, zárt közösségben.

A tartalmas lelki gazdagodás után a test kívánalmainak tettünk eleget, egy

finom ebéd tekintetében, amit a Svetits konyhai dolgozói készítettek és szervíroztak számunkra.

Köszönet érte, ezúton is!

Délután a tapasztalatok cseréjére került sor kiscsoportokra osztva, majd ezeket a tapasztalatokat összegeztük, levonva a jövőre néző tanulságokat.

A Kolping egyesület zászlaja, fekete és sárga színű, ahol a fekete a komolyságot, a sárga pedig a vidámságot jelenti. Záró programként, ennek a vidám hangulatnak szeretnénk volna „eleget tenni”, amikor meghívtuk a Főnix néptánc együttest, hogy mutassa be a térség jellegzetes táncait. Az együttes nemcsak, hogy bemutatta, de táncház formájában meg is tanította a délutánra sem lankadó közösségnek a táncokat,

mindenki nagy öröme.

Aki még ezek után is ráért, megtekintette szervezett formában a Svetits intézetet, s az itt élő szerzetesrendről is sok érdekességet megtudhatott, köszönet érte a nővéreknek!

Az egyesület nagy odaadással, őszinte örömmel készült erre a találkozóra, hiszen ez volt az első ilyen körzeti „megmozdulásunk”, de sokat gazdagodtunk is, hiszen nagyban hozzásegített a találkozó ahhoz, hogy megtaláljuk helyünket, akár a szövetségben, akár az egyházmegye közösségei között is. Isten áldását kérjük továbbra is munkánkra!

Berkiné Oláh Ilona

Szabolcsi Kolpingosok táborozása Érsekvadkerten

Nekünk, a baktalórántházi Kolping Család néhány tagjának, valamint a mátészalkai Kolping Család tagjainak, abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy a nyíregyházi Szent József Kolping Család szervezésében együtt táborozhattunk Érsekvadkerten, augusztus első felében.

A tábor mottója: „Ne félj”

Ne félj a másikhoz odamenni, megszólítani, meghallgatni.

Ne félj embertársadban meglátni Jézust!

Ne félj szolgálni, segíteni, szeretni!

Ne méricskélj, csak SZOLGÁLJ! ISTEN DICSŐSÉGÉRE!

A három kolping család közös táborozása, az együtt töltött egy hét, kiváló alkalmat adott arra, hogy a családok tagjai mélyebben megismerjék egymás egyéniségét, gondolkodását, örömet, bánatát.

A tábor mottójának megélése, átélése, gyakorlása erősítette valamennyiünkben az aktív tevékeny szeretetet. Ebben legnagyobb része volt Szenes István atyának, a tábor lelki vezetőjének. István atya útmutatásaival, szavaival, tanításai-
val, személyes példaadásaival, rendkívüli

UTÓSZÓ

A tábor heti programja a baktaiak szervezésében, melyet megzenésítve elő is adtak a tábor záróestjén

Elindultunk nyári táborba, Nyíregyházáról a Kolping táborba,
S megérkeztünk szombat este, utazástól elernyedve.

Vasárnap meg Szentkútra mentünk, a búcsúban végig énekelgettünk, A szentmisén imádkoztunk, útravalót is megkaptuk. (külön harangszó)

Hétfő reggel Pásztóra mentünk, eső miatt déltől estig szenvedtünk, Nem lehet az ember fából, ezt is bírtuk barátságból.

Keddi nap a tábor csúcsa volt, István atya nekünk szép példát adott:

szentségimádással, szentmiséivel, felülmúlhatatlan lelkinappal tette feledhetlenné számunkra ezt a tábort, amit míg élünk nem feledünk el.

Testben kissé elfáradva, de lélekben megújulva, feltöltődve vettünk egymástól könnyes búcsút. Köszönet és hála

Jézussal kell mindig járni, egymást szívből kell szolgálni.

Esztergomba hajóval mentünk, hogy a bazilikát megtekinthessük,
Jó kedvvel ezt meg is tettük, estére meg megérkezünk.

Csütörtökön hegyi túra volt, Madách házát így megláthattuk,
Közbe meg jókat derültünk, csasztuskákat költögettünk.

Höllökő az utolsó program, parasztházat láttunk egész nap,

A várhoz is felcammogtunk, Bélának most hálát mondunk.

Búcsúzóul megköszönjük, hogy ezen a héten itt lehettünk.

Jól éreztük mi magunkat, hálát adunk Krisztusunknak!

(Dallama: 100 forintnak ötven a fele)

István atyának és Pente András Kolping Család elnökének a csodás és feledhetetlen élményekért. A Jóisten kegyelme és szeretete legyen mindkettőjük életén munkáján.

Vida Miklós

Baktalórántházi Kolping Család

TÓALMÁSON FOCIZTUNK

2005. szeptember 10-én szombaton Tóalmáson, a strand területén rendeztük meg immár hetedik alkalommal a Körzeti Focibajnokságot. A ragyogó szeptemberi napsütésben tizenkét fiúcsapat és négy

lánycsapat küzdött a kupákért és az ajándékokért.

A napot imával kezdtük és zártuk. A tóalmási lányok és asszonyok finom reggelivel, ebéddel, és süteményekkel járultak hozzá

a nap sikeréhez, köszönet a sok munkáért!

Az idén először hivatásos játékvezetők vezették a mérkőzéseket a játékosok meglepő meglepésére.

A szurkolókkal együtt több mint kétszázan voltunk.

Eredmények

Fiúk:

1. Budaörs

Lányok:

1. Érsekvadkert
2. Százhalombatta
3. Érsekvadkert
3. Romhány

Gratulálunk a helyezetteknek!

Szabóné Horváth Ildikó
Tóalmás

Hudson Judit

A Szekszárdi Kolping Katolikus Szakképző Iskola bemutatkozása a 15 éves jubileumára megjelent évkönyvben

Tisztelettel köszöntöm a Szekszárdi Kolping Katolikus Szakképző Iskola fennállásának 15. évfordulóján. Engedje meg, hogy röviden visszatekintsek az elmúlt évek küzdelmeire és eredményeire.

Milyen is volt a kezdet?

A városban 1990-ben újjáalakult a Kolping Család. Sok programja közül legnagyobb tette 1991-ben a szakiskola megindítása volt.

Alapítási célunk a halmozottan hátrányos helyzetű (tanulási nehézségekkel, magatartásproblémákkal küzdő) tanulók

laként működtünk. Célunk az volt, hogy legalább a háziasszonyi teendőkre készítsünk fel tinédzser lányokat, hogy jó családanya válják belőlük. Az első évben 2 bérelt teremben folyt az oktatás az akkori Gyermek Házában, 43 leánytanulóval.

Közben a Katolikus Egyháztól megkaptuk jelenlegi központi épületünket, amit ők kaptak vissza az államtól meglehetősen romos állapotban (építőipari raktárként funkcionált).

Az Augsburgi Kolping Szövetség hathatós anyagi és erkölcsi támogatásával építet-

tük át jelenlegi formájára. 3 évvel később a Városi Önkormányzattól kaptuk ajándékba jelenlegi kertészetünk területét, ahol létrehoztuk oktató bázisunkat. Pályázatokból nyert pénzen felszereltük gépparkunkat, üvegházakat létesítettünk, és a Schwendi Kolping családtól kapott üvegházat is itt építettük fel.

1996-ban a palánki épületet megvettük a Mezőgazdasági Minisztériumtól, majd átépítettük, s pályázatból szereltük fel

az új varrodánkat és az asztalos műhelyt.

2002-ben Augsburgtól kaptunk egy faházat, amivel a kertészeti oktatóblok-

ot bővítettük. 2005-ben fenntartónk megvásárolta az újárósi óvoda épületét, azt átépítettük így a 15. tanévet már 5 telephelyen kezdhettük meg.

Az oktatás tartalma is változott az elmúlt 15 évben.

Házvezetőnőképző szakiskolaként kezdtük 1991-ben a tanítást.

1993-tól szakmunkásképzés folyik az iskolában egyre szélesebb spektrumban.

Varrómunkás, nőruha-készítő, szakács, gyorsétkeztetési eladó, asztalos, üvegező-képerkeztető, szociális gondozó és ápoló, kertész, parkgondozó, virágkötő és érettségire épülő európai üzleti aszisztens. 1998-tól érettségire felkészítő oktatás is folyik intézményünkben. Végzett diákjaink közül egyre többen folytatják tanulmányaikat a felsőoktatásban.

A szakmai programok mellett iskolánk nagy hangsúlyt fektet a nevelésre. Tanulóinkban Adolf Kolping példája nyomán az igaz emberséget és a keresztény erkölcsöt akarjuk kiépíteni, hogy egyéni boldogságukat megtalálva tudjanak munkálkodni családjuk, és ezen keresztül a társadalom boldogabbá tételén.

Névadónk iránti tiszteletből az évforduló alkalmából felállítjuk a mellszobrárt iskolánk főbejáratánál. Farkas Pál szekszárdi művész alkotása méltán fogja hirdetni a városnak és a társadalomnak, mit jelent Kolping életműve, minket pedig naponta figyelmeztet a követendő példára.

Mindebből látszik, hogy fontosnak tartjuk a szakmai munkát, de legalább olyan fontosnak a kötetlen együttléteket. Az osztálykirándulásokat oktató céllal szervezzük, de éppoly nélkülözhetetlen közösségformáló ereje is van a közös élménynek.

Az évente megrendezésre kerülő téli sí és nyári vízitábor mindig felüdülést jelent tanárnak, diáknak egyaránt. Minden évben megemlékezünk névadónk, Adolf Kolping boldoggá avatásának évfordu-

Köntösné
Rajnai Annamária

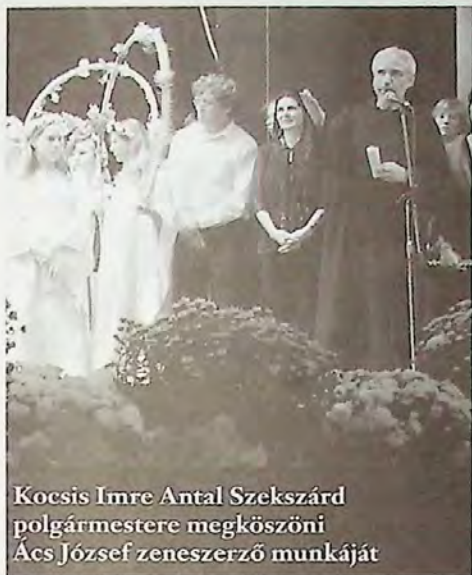
Dr. Mayer Mihály püspök úr felszenteli Kolping Adolf szobrát

Új épülettel gazdagodott a szekszárdi iskola

felkarolása, piacképes szakmához juttatása, továbbtanulásra előkészítése.

Kezdetben házvezetőnő-képző szakisko-

Kocsis Imre Antal Szekszárd polgármestere megköszöni Ács József zeneszerző munkáját

tanárait nemes vetélkedőre szakmákban, tantárgyakban és sportban, Adolf Kolping tiszteletére közös emlékműszenesztés veszünk részt, és nagyszabású állal zárjuk a rendezvényt.

Mozgalmas az életünk. Minden nap új örömet kínál, és új gondokat hoz. Visszatekintve mégis azt látom, hogy az elmúlt 15 év a mindennapok apró csodáinak sorozata volt. Ezek a csodák érezhetőek a közösség alakulásában, egyes tanulók lelki rezdüléseiben, anyagi gondjaink megoldásában, a Lélek erősítő kegyelmében. Köszönöm Istennek a mindennapi jelenlétét életünkben, útmutatását, segítő kegyelmét a nehéz percekben.

Köszönöm mindazoknak, akik segítettek létrehozni ezt az iskolát, és segítenek ma is mindennapi gondjaink megoldásában.

Köszönetemet szeretném kifejezni annak az „imádkozó háttérnek”, akik a hosszú évek alatt nem fáradtak bele az állhatatos imába az iskoláért, az itt folyó munkáért, az itt tanuló gyermekekért.

Köszönöm a tantestület minden tagjának áldozatát, amellyel 15 év alatt elérjük azt, hogy a nálunk végzett tanulók keresettek a munkaerőpiacon, és szakmai tudásukra büszke fiatalokká váltak. Szívvel kívánom, hogy az iskola további élete is hasonló legyen a kezdetekhez, ahogy az első zászlószentelén valaki felírta a zászlóra: „legnehezebb a kezdet, de legszebb a hűség”.

KÖNTÖSNÉ RAJNAI ANNAMÁRIA IGAZGATÓ

A Boldogságos Szűz Mária anyaságának ünnepe

Az egyházi év során több Mária ünnepünk is van, de ezek közül talán nem eléggé közismert tartalmában és jelentőségében is október 11.

XI Pius pápa az Efezusi zsinat 1500 éves jubileumi évfordulóján, 1931. december 25-én (Enc. Lux veritatis) kelt levelével október 11-re külön ünnepet rendelt el Mária anyaságának tiszteletére.

Gondoljuk meg: Isten a szeretet. Saját fiát adta nekünk, aki meghalt értünk a keresztfán.

KI AKKOR MÁRIA?

A szeretetnek, Istennek, Krisztusnak édesanyja, akitől Jézus emberi természetét kapta!

Szűz és Anya egy személyben! Milyen csodálatos ez! Amióta a betlehemi anya a Megváltót a világra szülte, az anya méhe áldott és megszentelt, az anyai méltóság evangéliumi jó hír lett.

Gondolnak-e arra napjaink leányai, szülni készülő feleségei? Néha szomorúan úgy érzem, hogy nem.

Sajnos talán nem csak az ő hibájuk ez, hiszen nem ismerik – nem ismertettük meg velük (!?) e nagy csoda jelentőségét.

KINEK IS LETT AZ ANYJA MÁRIA?

A világtörténelem legdöntőbb órájában történt: a megváltás órájában, hogy az Üdvözítő lehajolt a keresztről édesanyjához, aki a kereszt alatt állt, és miközben szemé anyjáról a szeretett tanítványra, Jánosra vetődött, így szólt: „Íme a te fiad” Jánosnak pedig: – és általa mindnyájunknak – „Íme a te anyád” (Jn. 19.17.)

Ez nemcsak egyszerű búcsúszó volt, nemcsak a hű gondoskodás aggódó szava, hanem az „átváltozás” szava volt. Egy

szó, amely örök. Ez volt az utolsó testamentuma a Megváltónak. És ennek a szónak szentnek kell lennie előttünk ma is!

Vajon elmondhatja-e minden édesanya egyszer majd az Úr előtt: „Uram, kiket nekem adtál, mind megőriztem hitben, reményben és szeretetben, és egy sem vezett el közülük?” (Jn. 17.12.)

Melyik anya tudja majd ezt nyugodt lelkiismerettel elmondani az igazságos Bíró előtt?

Imádkozzunk – és nem csak e napon – Égi édesanyánkhöz fiatal lányainkért és az édesanyákért, hogy segítse őket csodálatos anyai hivatásukban. Adjon mindig erőt, türelmet, kiapadhatatlan szeretetet családjuk összetartásában.

Egy összefogás eredménye

A Pécsi Egyházmegye területén Pécsváradtól nem messze fekszik az a kis falucska, mely hosszú évtizedeken keresztül templom nélkül élte mindennapjait. Kékesd község első írásos említése 1290-ből való. Régebbi iratok jelzik, hogy volt a községnek temploma.

Amikor különböző véleményeket olvastam a hitről, az volt a benyomásom, hogy a kereszténységnek valami egészen rendkívüli dolognak kell lennie.

(Chesterton)

Helyét ma már csak egy magányos harangláb jelzi, mely a domboldalon magasodva újra felértékelődik, hiszen nem csak a régmúlt emlékeit őrzi, hanem az új, az emberek összefogását és szeretetét jelképező szív formájú templomra hívja fel a figyelmet.

1999. január 24-én alakult a faluban a Kolping család azzal a céllal, hogy templomot épít a községe számára. Bár évekkkel ezelőtt volt már két próbálkozás a templomépítésre, azonban a történelem viharai, a háborúk elvitték a pénzt és az építőanyagot. Összefogtak, adakoztak és három millió forinttal nekiláttak a tervezésnek, majd a kivitelezésnek. E pénzügyi nagyjábólik része az akkor még 221 lélekszámú község lakosainak adománya volt. Azóta minden fórumot megragadnak, hogy anyagi forrásokat teremtsenek a templomépítéshez. Évente több alkalommal szerveznek jótékonyági koncerteket Pécsen is, Kékesden is.

Csodálatra méltó az emberek nagylelkűsége, elhivatottsága, mely nem csak

a pénzügyi adományokban mutatkozik meg, hanem az erejüköt és idejüköt nem kímélő munkában. Nem egyszer tapasztaltam, hogy a falu lakosságának apraja, nagyja, a gyerekektől az idősekig mindenki megragadta a szerszámot és dolgozott. Ha kellett téglát pucolt, ha kellett anyagot hordott. A szakemberek szinte mind munkadíj nélkül dolgoznak, mert megéreztek, és megtapasztalták, hogy Kékesdnek az új templomban dobog a szíve.

Az épülő templom védőszentje Szent Mihály arkangyal, akinek ünnepét már most is megtartják évről évre, és kérik közbenjárását híveikre. Jelenleg két szint készült el a Dévényi Sándor Ybl-

csoportosulva és harminc fő a karzaton foglalhat helyet. Talán első hallásra kevésnek tűnhet a férőhelyek száma, de ne feledjük, hogy jelenleg 207 lakosa van Kékesdnek.

Az elmúlt hétvége Szent Mihály búcsúja is jelezte, hogy a közös célért folytatott küzdelem, mely olykor erőn felletinek tűnő nehézségeket hordoz magában, képes megteremteni az egységet a különböző népek között és a szüntelen imádság létrehozza a szeretet és béke harmóniáját, mely napról napra erővel tölti meg a templomépítők szívét.

Az építkezést bárki támogathatja az erre célra létrejött alapítványon keresztül, illetve a Kertészfi Ágnes üvegművész ál-

díjas építész által tervezett 100 m² alapterületű templomból. Az alagsor, melyben helyet kap a közösségi terem, illetve a földszint ahol már gyönyörűen kirajzolódik a szentmise bemutatásának liturgikus tere. Kilencven fő számára alakítanak ki ülőhelyeket. Ebből hatvan fő a földszinten ülhet majd, az oltár köré

tal készített ablakok megvásárlásával és egyben a családok lelki üdvéért való felajánlásával. Információ kérhető Antal Géza apát úrnál a 72/465-365-ös telefonszámon.

Kékesdi Templomért Alapítvány
50400113-11036973

Fazekas Orsolya

Vándorúton

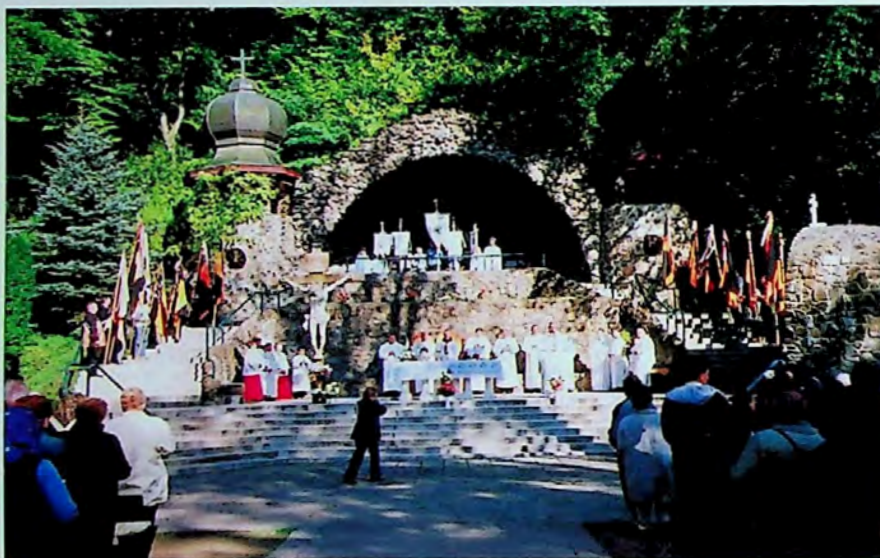
„Mi csak vándorok vagyunk itt a földön, s vándorként éljük életünk, de szívünk úgy vágyik égi hazánkba, Jézushoz, mert Ő az úr!” Mondja ezt gitáros miséinken sokszor megénekelte dal, és mondja ezt számomra az október 9-én 14 keleti és északi körzeti kolping zászlóval ékesített Szentkúti búcsún megélt élmények sora.

Magyarok Nagyasszonya Mária ünnep, a mi Mária ünnepünk úgy, hogy más nemzeteket sem zárunk ki ebből a fogalomkörből Kis-Rigó László püspök atya tanítása értelmében.

A vándor mindig úton van. Gondoljunk csak

ezen az ünnepen az Istenanya életútjára. Mily sokat volt Ő úton Palesztína egyik pontjától a másikkal gyalogolva. Úttörtésében szerepel határátlépés idegen országba és a titkos száműzetés, de a „hegyi túrák” sem idegenek számára. Ha az evangéliumi szereplőknek, mai szóhasználatnál élve lett volna GPS-ük, vagy az úti poggyászukban fekete doboz, a rögzített adatok alapján biztosan Mária vezet-

né a gyaloglók rangsorát. Ezért, hogy mi, késői utódok is részesei lehessünk Mária zarándokútjának, a Szentkút táblától a tóalmási, csepeli, herminamezei, a gyönyösi és a két miskolci kolping család,

hagyományteremtésként, közös keresztaljának indult a kegytemplom felé. Öröm volt látni az élen haladó érsekvadkerti keresztet a templomi zászlókkal, a menetben haladó kolping zászlókat, és a falunkat képviselő, sok körmenetet megélt Kalász zászlót.

Énekelve, imádkozva értünk a kegytemplomhoz, ahol teltházás gyóntatótér lenyűgöző látványa fogadott bennünket.

Tényleg igaz a Sillye Jenő által sokszor megénekelte kijelentés, miszerint „A világnak Krisztus kell!”. A vidéken megfogyatkozó gyónási lehetőségek felértékelik a búcsúhelyek kisugárzását és mint fényforrás vonzák a világosságot szeretőket.

A templomi tisztelgést követően, csatlakoznak hozzánk az észak budai, romhányi, baktaiorántházi, egri, nyíregyházi, arlóki, debreceni kolpingosok. Egy földi életéből itt és most távozó testvérünk mellett elhaladva foglaltunk helyet a szabadtéri oltár körül, ahová már akkor képzeletben kitehető volt a megtelt tábla, hisz ez az őszi Mária

ünnep a közösségekben imádkozók számában már beérte a Nagyboldogasszony időszakában ide zarándoklókét. A szentmisén a püspök atya a Magyarok Nagyasszonyáról elmélkedve felhívta figyelmünket arra is, hogy belépve az EU-ba is meg kell őrizni hitünket és magyarságunkat, mert az megmaradásunk zálogául szolgál globalizálódó világunk viharában.

Molnár János, Érsekvadkerti

